

[Handelsministeren.]

Grad Ret, men Modsetningen behøver ikke at være af den Art, at man alene skal pleje den ene Interesse og tilsidesætte de andre; man skal afveje disse Interesser over for hinanden, pleje dem alle, faa det bedst mulige ud af det Forhold, vi har at lovgive om. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at Venstre vilde nu afvikle Restriktionerne, og derfor havde man givet Venstres Ændringsforslag det Indhold, det havde. Man vil kun det handelspolitiske, man vil ikke det beskæftigelsesmæssige og det valutamæssige mere, og, sagde det ærede Medlem, netop derved, at man indskrænker Formaalet til kun at være handelspolitisk, vil man kunne afvikle Restriktionerne. Men dette er jo fuldkommen urigtigt. Det ved det ærede Medlem Hr. Himmelstrup særdeles vel, at Venstre lige saa lidt som noget andet Parti kan afvikle de Restriktioner, vi staar i; de kan ikke afvikles, fordi Danmark ikke ene af alle Lande kan afvikle de økonomiske Vanskeligheder.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup argumenterede stærkt for Venstres § 4, efter hvilken Udenrigsministeren skulde nedsætte det foreslaaede Valutaraad, men jeg forstaar ikke, at Venstre kan holde saa stærkt paa, at Udenrigsministeren skulde nedsætte dette Valutaraad, eftersom Udenrigsministeren efter Venstres Forslag overhovedet ikke faar noget som helst andet med Importreguleringen at gøre end dette at nedsætte dette Raad. Ministeren vilde jo ikke selv blive repræsenteret i dette Udvalg. Efter at han havde nedsat dette Valutaraad, skulde det samvirke med Valutakontoret, der fremdeles sorterer — ogsaa efter Venstres Forslag — under Nationalbanken og Handelsministeriet, og derefter skulde de Forslag, som Valutaraadet stillede i Forening med Valutakontoret, gaa til de Organer, som Handelsministeren virkede sammen med. Ja, hvis der ikke havde været anden Uoverensstemmelse mellem Venstre og Handelsministeren om de af Venstre stillede Ændringsforslag, var vi sikkert kommet til Enighed, men det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ved særdeles vel, at Udenrigsministeren af letforstaaelige Grunde ikke ønskede at træde saa stærkt ind i de importregulerende Forhold, at han skulde være den, der saa at sige begyndte, idet han nedsatte dette Valutaraad. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har vel den Opfattelse, at netop den Omstændighed, at Udenrigsministeren nedsatte Udvalget, vilde give dette Udvalg en anden Karakter, men i Realiteten vilde det jo ikke kunne komme

til at betyde noget; derom kan det ærede Medlem Hr. Himmelstrup heller ikke være i nogen som helst Tvivl.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sluttede sin Tale med at pointere, at Venstre og Landbrugsorganisationerne stod fast paa og om Venstres Forslag. Det er der givet Svar paa, jeg behøver ikke nærmere at komme ind paa dette, men jeg vil ogsaa tro, at selv om et saadant Svar ikke var givet, kunde Paastanden ikke være rigtig. Under Afviklingsudvalgets Forhandlinger i Sommer blev der ikke af Landbrugets Repræsentanter, hverken af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og navnlig heller ikke af de andre Landbrugsrepræsentanter, der staar uden for den politiske Strid, givet noget som helst Udtryk for, at de var enige i de Forslag, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og Landstingsmand Villemoes havde stillet.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at det, Venstre vilde, var, at Danmarks Købekraft skal anvendes alene over for Udlandet i den handelspolitiske Tjeneste, altsaa for at fremme vor Eksport. Det er ganske klart, at som Forholdene er, har udviklet sig og fremdeles kan tænkes at ville udvikle sig, maa vi anvende vor Købekraft paa bedst mulig Maade for at komme af med de Varer, vi skal af med, for at vi overhovedet kan have nogen Købekraft, men det kan efter min Overbevisning ikke ske paa den Maade, Venstre har foreslaaet, det skulde ske paa. Naar man, som Venstre argumenterer, vil se bort fra det valutariske og det beskæftigelsesmæssige og udelukkende holde sig til det handelspolitiske, og man tilmed vil afvikle, saa at der bliver fri Import, vil man, forudsat at det bliver som af Venstre stillet i Udsigt, meget hurtigt komme i samme Situation, som man var i i 1932, at man vil komme til at opleve, at Pengene, vor Købekraft, var anvendt forkert — man havde anvendt dem paa Varer, som Landet ikke havde Raad til at købe —, og at vi som Følge deraf ikke kunde betale de Raavarer, der var nødvendige i hele Produktionens Tjeneste. Den Situation var vi i allerede i 1932, og det var den, der førte os til de meget stærke Valutarestriktioner. Saaledes som de almindelige økonomiske Forhold internt er her i Landet, saaledes som den danske interne Købekraft er; vil Forholdet meget hurtigt udvikle sig derhen, at vi har anvendt Valutaen til Import af Varer, som vi strengt taget ikke havde Raad til at købe og forbruge, og naar den Dag kommer, da vi skal betale de Raavarer, der er nødvendige for Erhvervslivets fortsatte